

MONITOR

Nezávislý čtrnáctideník Blanenska

Na kávě s trenérem - str. 3

Rekonstrukce Horní Palavy - str. 4

OTEVŘENO
po - pá
7 - 17

KONTAKT
724 044 861
602 531 832

PETRHAVÍŘ
VELKOOBCHOD

Pod Horkou
784
Jedovnice

PAPÍR / OBALY / DROGERIE

e-mail
velkoobchodhavr@seznam.cz

www.facebook.com/petrhavirvelkoobchod

OPTICKÝ INTERNET
od 399 Kč / až 1000 Mbit

alf servis

úvodník

To kyselo je moc kyselé

Kdo by neznal Krkonošské pohádky? Tyto milé nestárnoucí příběhy dokážou pořád ještě chytout za srdce. Věřím tomu, že většina lidí snad ještě touží po tom, aby dobro zvítězilo nad zlem. Bohužel každý si však to dobro a zlo vykládá po svém. A co víc – někdo urputně hledá zlo i tam, kde není.

„To kyselo je moc kyselé. Bramborák je moc bramborovej.“ Tato Trautenberkova hláška mi naskočila, když jsem zase (ne)jednou zahlédla věčné stěžovatelky některých obyvatel Blanska.

Když investor nově budovaného obchodního centra v prostoru po sklenících oznámil, že jeho součástí bude prodejna Lidl, zvedla se vlna odporu, proč mají být prakticky na jedné ulici dva stejné obchody. Jakmile zmíněný obchodní řetězec informoval, že stávající prodejnu na Svítavské ulici zruší a v Blansku zůstane jen jedna větší, zase si lidi stěžují, co je to za výmysl a že přece nebudou do Lidlu chodit přes celé město.

Když při vyhlášení minulého výběrového řízení na ředitele kulturního střediska město stanovilo náročnější požadavky na dosažení vzdělání, lidem vadilo, že moc uchazečů nemá šanci projít tímto sítím. Pakliže se stanoví podmínky mírnější, díky čemuž může dostat šanci i řada dalších zájemců, je to zase špatně.

Dále třeba pálení čarodějnic – proč má končit tak brzy (po 22. hodině)? Pořadatel se tak z nějakého důvodu rozhodl, tak by bylo fajn to respektovat, a ne dožadovat se svých práv na noční pařbu jen na základě toho, že „to vždycky bývalo do jedné“.

Je jasné, že se nikdy nedá zavděčit všem. Když akce končí v hluboké noci, nevyhovuje to obyvatelům v bezprostředním okolí dění, protože hlasitá hudba ruší noční klid (pak je potřeba dělat kompromisy). Nicméně to asi nebyl důvod zkrácení akce. Dle vyjádření vedení kulturního střediska je mimo jiné náročné zajistit bezpečnost a pořádek v takto velkém a otevřeném prostoru s vodní hladinou, jako je rekreační oblast Palava. V minulých letech soukromá bezpečnostní agentura a policie na místě řešily v pozdních hodinách výtržnictví, vandalství i napadení. Když tomu chce pořadatel předjet, zase se ozývají ti, komu se po desáté hodině ještě nechce jít spát.

Nejvíce mě na tom mrzí, že se nikde neozve slušná prosba, jestli by to pro příště nemohlo jít jinak, případně dokonce nabídka nějaké výpomoci. Ne. Jen se brblá, stěžuje, uráží a vysmívá. Tak nějak je z uštěpačných příspěvků cítit, „cože si to vlastně město dovolilo, skončit tak brzy“.

A když akci někdo nakonec pochválí, pachut' po rýpavých komentářích zůstává. Jistě, běžný občan má svobodnou volbu, jestli to bude čist, nebo ne. Jenže když se rozhodne, že to ani čist nebude, že raději ani nechce používat sociální sítě, tak vlastně ustupuje těm druhým, pro které se urážlivé příspěvky do diskuzí stalo smyslem života. No a líto je mně především zaměstnanců města, kteří to prostě čist musí a denně jsou bombardováni tím, že zase něco udělali špatně, ať se snaží, jak se snaží.

Problém sociálních sítí je ten, že nahrávají všem, kdo rychleji mluví, než myslí. Dokud tyto sítě nebyly, občan měl možnost poslat písemnou stížnost nebo připomínku poštou, nebo zajít do dané instituce osobně. Mezitím možná vychladl a diskuze mohla probíhat na úrovni. Dnes, jelikož jsme stále on-line, můžeme na cokoli okamžitě reagovat, aniž by mnozí domýšleli důsledky. V poledne i o půlnoci, z domova i z práce, z postele, autobusu nebo třeba z druhého konce světa. Nezamyslí se nad tím, jestli forma jejich připomínky někomu neublíží. Třeba i někomu, kdo se upřímně snaží pracovat pro druhé s co největším nasazením, ale nemůže se zrovna zavděčit všem. Z pohodlí gauče a zázemí anonymity totiž takový „odborník“ těžko zjistí, zda osoby, do nichž se naváží, v něčem skutečně zásadně pochybily, nebo prostě třeba jen mají jiný pohled na věc.

Netvrdím, že v Blansku je vše bez chyb. Někaké přešlapy by se našly. Možná jich není málo, některé možná nejsou ani malé. Ale proč je za každou cenu hledat všude?

Marie Kalová

PRÁDELNA, MANDL

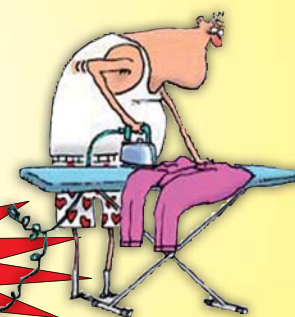
pradelnablansko@seznam.cz

po 8 - 14 hod.
út 8 - 14 hod.
st 8 - 16 hod.
čt, pá ZAVŘENO

Iva Müllerová
Dvorská 28,
Blansko

PEREME, ŽEHLÍME,
MANDLUJEME!!!

606 720 933

Pizzazz ZAHŘÁDKA OTEVŘENA

Limitovaná sezónní
nabídka káv a míchaných
drinků, vodní dýmky.

Zahrádka v provozu za příznivého počasí.

516 410 850

Internetové připojení

Prodejna elektroniky

Servis - počítačů a mobilů

Chytrá domácnost

Smetanova 299/4
Blansko

Otevírací doba, 8:30 - 17:30, Po - Pá

ČTVRTEK 11. května - FARMÁŘSKÉ TRHY

Komentář: O telefonech

„Ty telefony tady nebudou!“ Tisíckrát jsem tuto větu slyšel od mého přítele Františka, majitele jedné restaurace kousek od Blanska. Tu větu směřoval na své zaměstnance, jinak velice šikovné číšníky a kuchaře, beroucí ovšem v jakékoli volné chvíli do ruky své telefony, aby surfovali, smskovali, chatovali na svých chytrých telefonech. František, pán již v letech, tomu pochopitelně bránil, jednak jako zaměstnavatel, který vyžaduje řádné plnění pracovních povinností, ale částečně také i proto, že sám k tomu vztah neměl. Kdysi. Dnes – podotýkám – už má, a onu větu já sám z legrace někdy směřuji i na něj a dnes se on za ni vzteká, protože sám ho používá ostošest, věk nevěk. I v práci.

Už více než dvacet let žije celá planeta v zajatých těchto geniálních vynálezech. Jejich předchůdci byly opravy jen přenosné telefony, do jejichž standardního vybavení byla v počátcích implementována nanejvýš možnost odesílání takzvaných „krátkých textových zpráv“ (SMS z anglického Short message service). Dnešní přístroje jsou již plnohodnotné počítače, které mají tisíce všelijakých možností a funkcí a (jen) jednou z nich je klasické telefonování. Co je však zcela novým fenoménem, byť už taky dvacet let starým, je, že lidstvo se naučilo tyto svoje „počítače“ nosit při sobě 24 hodin denně. Neuděláme bez něj ani krok. Tedy kromě mé 92-leté maminky, ta chytrý telefon nemá. A možná pár dalších jedinců. Ale jinak nikoho jiného osobně neznám, kdo by chytrý telefon neměl, a také neznám nikoho, kdo by jej nenosil celý den při sobě.

Kdo by neznal zážitky typu: jdete po chodníku, proti vám se blíží hezká slečna. Koukáte na ni a dva metry před vámi najednou začne mluvit, sama od sebe a jakoby sama se sebou. Překvapí vás to, děláte si ambice, ale vzápětí vám dojde, že majíc sluchátko v uchu, vlastně s někým celou dobu telefonuje. Ano, taková je dnes doba. Lidem zvoní telefon na úřadech, na chodníku, v divadle, v kostele. Nevadí to snad jen na rockovém koncertě. Takže dnešní svět lidí je světem komunikace skrze malá zařízení, pravda ne nejlevnější, ale natolik lákavá, že je mají snad i bezdomovci. Mobil máme v kapse, na zadku, u ucha, v saku, v hospodě na stole, v tramvaji, v metru, u postele na nočním stolku a někdo si mobil bere i do sprchy. Máme je zkrátka všude a pořád.

Ale uvědomujeme si, co to vlastně u sebe pořád máme?

Když jsem ještě za minulého režimu studoval VUT v Brně, obor výpočetní technika, tak vrcholem této techniky byly: u nás obří sálové počítače a v prohnité kapitalistické cizině malé osobní počítače ATARI, PC AT. Jo, a ve Slušovicích jejich TNS. Ale dnešní telefony jsou dokonalé mikropočítače, umějí fotit, filmovat, snímat polohu a zvuk, komunikovat, a všechna tehdejší zařízení, socialistická i kapitalistická se do nich vměstnají milionkrát. Skrze data nebo wifi se připojí ke internetu kdekolí na zeměkouli, a tak můžete v kterémkoli okamžiku komunikovat s kýmkoli si zamilujete. A také může kdokoli komunikovat s vámi. Ale! také i bez vás – jen s vaším mobilem. Telefonní a fidiční systémy komunikačních operátorů mohou zjistit, kde jste, co vidíte nebo říkáte, co píšete či fotíte, přičemž většinou i vědí, kdo jste. A pochopitelně to mohou dělat, aniž byste o tom věděli. Z informací, které se prostřednictvím mobilu dostávají mimo váš dosah, mohou jiní zjistit, jaké máte záliby, kdy a kde jste byli, jestli se vám líbí holky nebo kluci, koho volíte, nebo jaké je vaše oblíbené jídlo. Udělat si dokonalý obrázek o vaší duši (i těle někdy).

Nevím, zda nám dochází, jak jsme díky svým telefonům zranitelní. Nechci strašit a vlastně ani nevím, zda to, co píšu, není jen moje černá představa. Existují-li v digitálním světě informace o každém z nás, které z našich mobilů putují neznámo kam, pak je zásadně znejistěna a ohrožena naše intimita. Telefonu svěřujeme veškeré své soukromí (mnozí až vysoce intimní), je tedy jisté, že tyto informace existují a jsou uloženy nejen v paměti telefonu, ale i mimo něj. A teď už vlastně jen záleží, zda – anebo spíše kdy – se najde někdo, kdo o ty informace projeví zájem. Není žádným tajemstvím, že na politicko-bezpečnostní úrovni se řešila před časem například firma Huawei (Čína) a její jasné prokázání technologie, které ohrožují bezpečnost států tím, že dokážou systematicky sbírat a soustřeďovat data uživatelů těchto telefonů – pocho-pitelně na čínských serverech, kde jinde? Dnes se totéž řeší se sítí TikTok (rovněž Čína). Cožpak víme, ukládáme-li či sdílíme-li data v různých cloudech, kde vlastně ta data jsou a kdo k nim má přístup?

K tomu připočteme, že horkým tématem komentářů některých novinářů, vědců nebo politiků je dnes tzv. „umělá inteligence“ (anglicky „artificial intelligence“, zkratka „AI“). Málokdo si umí představit, co se pod tím pojmem skrývá. Především můžeme v současné době úplně zapomenout na filmy třeba ze série „Terminátor“ (první v režii Jamese Camerona z roku 1984). Technologie vyvíjející umělé lidi (roboty, kyborgy) zdaleka nedosahuje představivosti režiséra Camerona a tak se asi ještě dlouho na ulici s kyborgem (např. v podobě Arnolda Schwarzeneggera) nepotkáte. Není se tedy třeba obávat, že by v dohledné době nějaké umělé stroje dokázaly pomocí mechanických technologií, být v kombinaci s dokonalým softwarem (umělou inteligencí) vytvořit kokoli, co by mohlo lidstvo fyzicky ohrozit (zabít). Zároveň je ale jasné, že již dnešní programy jsou a budou chytrější či schopnější než většina lidí. Strach z toho plynoucí můžeme mít v okamžiku, kdy je bude ovládat novodobý Goebbels.

Ohrožení lidstva ale hlavně spočívá ve zcela jiných nebezpečích. A ty máme každý pořád u sebe. Je to výpočetní technika (počítače, mobily) a jejich dokonalé programové vybavení, a hlavně naše omezená schopnost (lidí) je odpovědně používat a zejména – se před nimi chránit. To znamená, že ohrožení spočívá v nás samých. Jako platilo (a platí) pořekadlo, že „oheň je dobrý sluha, ale zlý pán“, platí totéž pro oblast softwaru. Vymyslí-li programátoři a vědci lékařský přístroj, který dokáže operovat v nitru lidského mozku nebo nervy v páteři, pak je to jednoznačně pozitivní a v zájmu lidstva, a každý člověk takový pokrok ocení. Bohužel, geniální vynálezci a programátoři se nerekrutují pouze v oblastech člověku prospěšných, ale často i na opačných pólech vědy a výzkumu. Zvednete telefon a uslyšíte hlas své dcery – a přitom to bude pouze dokonalý program a syntetizér její řeči. Uvidíte její obraz – ale nebude to ona, sedí přece ve škole. Software, který nastaví na křižovatce místo červené zelenou nebo třeba vypne jadernou elektrárnu. Software, který se vašim nešikovným zásahem nainstaluje do vašeho telefonu a ukradne vám hesla k bankovnímu účtu, k němuž přistupujete – jak jinak – také z telefonu. Telefonem platíte, telefonem komunikujete, telefonem se budete brzy identifikovat. Bez telefonu budeme „mrtví“. Stačí si představit (a čas od času se to stává), jak se chováme, když vypadne internet. Nemůžeme dělat tisíce věcí, které normálně děláme zcela podvědomě. Najednou – prázdno. Zervózníme. A zkusme si představit, že by tato situace trvala tři dny. Nenačerpáme benzin do auta. Nenakoupíme v Kauflandu. Neuvaříme si oběd. Nedodržíme lhůty. Zhroutíme se z pocitu, že se nedostaneme do banky. Nedovoláme se dětem, manželovi. Nepojede televize, neodemkneme zámek od bytu, možná ani auto. Co vlastně bychom ty tři dny dělali?

Všechno, všecičko se dnes řídí po internetu a co se nefídí dnes, řídí se dneš zítřka. Všechno snímáme mobilem a mobil, to je náš život. Bez něj nejsme nic. Bez něj se neumíme chovat. Že někteří lidé žijí v přírodě, někde na samotě na Šumavě a bez signálů. Nepředstavitelné. A přitom právě tohle bychom se – aspoň trochu – měli začít zase znovu učit. Abychom se oprostili od té závislosti – té, která je strašlivě příjemná a komfortní. Je bezespo-ru moderní drogou, kterou užívá celé lidstvo. Ale zároveň závislosti strašně nebezpečná (vlastně jako každá závislost, že?).

Už jsem na tomto místě zmínil několikrát témata dezinformací a všeho s tím spojeného, které skrze nás zasahují do politických událostí. Mnohé dezinformace jsou přitom tak hloupé, že je naprosto neuvěřitelné, že jim může člověk věřit a/nebo dokonce na nich postavit svůj světový názor. A přece se to děje. Demontrace, opakující se s železnou pravidelností v Praze, ukazují právě takové demonstranty, kteří jsou - díky mobilům a sociálním sítím v nich - ochotní se jich účastnit. A když se takový člověk projeví (citoval jsem zde mockrát například novináře Bartoníčka, který kladl demonstrantům jednoduché otázky a prezentoval jejich autentické odpovědi), pak čtenáři „přechází zrak“ a nevěříme, že je možné, aby lidský tvor – homo sapiens – byl schopen říkat takové nesmysly. Je to však také důsledek oné mánie, oné kritické závislosti na sítích, na internetu a současně nekritické konzumace často zcela idiotských dezinformací.

Nechci strašit. Ale čím jsem starší, tím víc rozumím heslu mého kamaráda Františka: „ty telefony tady nebudou!“

V té prosté větě je strašně moc moudrosti. Pokud se jí začneme aspoň někdy a aspoň trochu řídit, zůstaneme zase lidmi, neboť teď jsme spíš dobrovolní zajatci závislosti na komunikační technice.

Schválně, kdy jste byli naposledy jen pár hodin bez telefonu? Ne s telefonem bez signálu. Ale zcela bez něj. Já nedávno, asi 6 hodin (pravda, nechal jsem ho omylem v práci). Napřed jsem znejistěl – co kdyby přece jen někdo volal, psal? Pak jsem ale na něj úplně zapomněl. A - nestalo se vůbec nic.

Pointa tohoto komentáře tedy spočívá ve dvou věcech: za prvé, že umělé inteligence se nemusíme bát, pokud budeme používat rozum. Lidský rozum je stále ještě to nejdokonalejší, co Bůh živým tvorům přídělil, propůjčil. A za druhé, že je v zájmu nás všech, společně i každého člověka jednotlivě, abychom krotili pokušení mít všechno hned, online, a vše pod „kontrolou“. Abychom pochopili, že hlavní je naše zdraví, dobré vztahy (láska – chcete-li) a zdravý rozum. Nikoli internetové spojení. Měli bychom pořád vědět, že bez něj (stejně jako bez elektřiny a jiných samozřejmostí) musíme být schopni žít. A přežít. Jako lidé. Nikoli jako naši nehumano-oidní předchůdci.

- mn -

Freddieho sloupek

Pro ty, co netuší...

Stokrát raději bych psal jiný dopis, než je tento. Pravda totiž bývá bolestivá, i když to asi není původním záměrem její existence... Ale pravda, kterou Ti tímto dopisem chci nastínit, je míněna jako pomoc nebo snad pokus o pomoc...

Nevím přesně, čím si procházíš, jaká je přesně Tvoje situace a kam kráčíš, a tak mi nezbývá než Ti poodhalit něco málo o sobě ve spojitosti s nadměrným pitím...

Chlast je super... Pomáhá mi relaxovat... Pomáhá mi ignorovat potíže, které se mohou v mém životě vyskytnout...

Určitá hladina promíli alkoholu v mém systému mi pomáhá s těžkostmi, se kterými se v životě setkávám... Ale kdepak, nemám problém s alkoholem, to jen ostatní si to myslí a mají problém se mnou, s tím, že umím žít bezstarostně a vesele... Neví, o čem je můj život, ale přesto mě odsuzují za to, že se občas napiju...

Občas? Lépe řečeno pořád popíjím - když jsem šťastný, volá to po sklence něčeho dobrého... Když jsem smutný - volá to po další sklence... A když do prdele nevím, co vlastně cítím - do hajzlu s tím - dám si zase panáka... Nebo dva... Nebo víc... Kdo by si to vlastně chtěl pamatovat a komu je co do toho?

Je to můj život a ostatním do něj nic není. Nemají právo mě soudit, nejsou v mé situaci, takže... Do hajzlu i s nima... Jsem svým vlastním pánem, všechno mám pod kontrolou... Anebo aspoň myslím, že ano...

Jo, jenže když se podívám do zrcadla a jsem sám k sobě aspoň na okamžik upřímný - najednou vidím jedno - že já sám nejsem nic jiného, než uplakaný lhář a slaboch - to je jediná věc, kterou mám opravdu zhmáknout a pod kontrolou... Lhaní... Lhaní ostatním, lhaní sám sobě... Chlast najednou není oním všemocným pomocníkem, opatrně, pozvolna, krutě, ale jistě mě změnil jen ve stín sebe sama... Ve stín člověka, kterým jsem kdysi býval, ale kterým už dávno nejsem...

Bary, večírky, hokejové arény, prostě celý svět je plný lidí, kteří „kdysi někým bývali“, „něco věděli“, „něco dokázali“... Kdysi v minulosti, ovšem... Ted? Ted jediné, co mi zůstalo, jsou moje stavy, moje nálad, moje žaly a smutky, které - den za dnem, minutu po minutě - mučí moje tělo, můj kdysi vyříbený a brilantní intelekt, moji hokejovou kariéru, moji profesní odbornou pověst a především moji vůli bojovat s každým a se vším... Kdysi jsem býval silným, ale to už dávno nejsem... Místo toho se ze mě stala slabošská, patetická troska, která se své zármutky snaží utopit... Utopit v tom, po čem za chvilinku zbyde už jen prázdna lahev...

A přísahám samotnému Bohu, že dnes je to naposledy, kdy si „něco dám“... Jen jednoho panáka a pak... Zase vezmu život do vlastních rukou a ukážu světu, že to, co si o mně myslí a říkájí o mně, je blbost, hovadina a pomluva... Dokážu si pomoci sám, nepotřebuju nikoho jiného a už vůbec nepotřebuju jejich bezcenný soucit a jejich hloupé rady do života...Prostě je nepotřebuju!!! Ještě jeden drink a pak jim všem ukážu...

Jo jasně... Tak jednoduše to vypadá...

Ano, na světě jistě existují lidé, kteří dokážou zatáhnout za záchrannou brzdu a dokážou vyskočit z toho vlaku, do kterého kdysi nasedli s dobrými úmysly a radostí, ale takoví lidé jsou čestnými výjimkami a jejich výskyt je srovnatelný s tím, že potkáš zážrak... Skutečnost je totiž taková, že naprostá většina těch lidí ve vlaku z něj nikdy nevystoupí... Časem, jak vlak nabírá na rychlosti, je to čím dál tím těžší a pak... Pak už vyskočit nejde... A vlak se řítí neúprosně dál a míří do konečné stanice... Do stanice, kde čeká prohra, rozpad jakéhokoli zbytku sebeucty a sebeuvědomění a...

Ano... Smrt...

Takhle otřesně jednoduché to je...

Celé dny, týdny a měsíce jsem si nepřipouštěl a neuvědomoval si, že jsem jedním z pasažérů toho vlaku... Chlast může totiž být dobrým společníkem a služebníkem, ale v okamžiku, kdy (nikoli JESTLI, ale AŽ) Ti začne diktovat, co máš nebo nemáš dělat, stane se krutým, bezcitným pánem s jediným cílem - zničit Tě... To, že si neuvědomuji, že jsem pasažérem onoho vlaku, předstírání, že jím nejsem, nebo snad přání, abych jím nebyl, však nepopírá a nemůže popřít jeho existenci... Fakt, že tím pasažérem jsem, pak existuje, od jisté chvíle, nezávisle na mé vlastní vůli... Ostatně, ta už je pomalu, ale jistě v troskách... V této chvíli mi může pomoci jen jediné. Otevřít oči a podívat se na krutou pravdu... Přiznat si, že jsem jak utržený z řetězu a pouze předstírám, že všechno je v pohodě, pod kontrolou a bez problémů...

Není... Není to pravda... Nic není v pohodě a už vůbec to není pod mojí kontrolou...

A tak nastává okamžik, kdy se musím rozhodnout... Předtím, než vlak vjede do tunelu, odkud už není návratu... Předtím, než je pozdě...

Víš kámo, není nic horšího, než promarnit svůj vlastní život... Já jsem v tom svém nadělal milión chyb a kopanců... Udělal jsem věci, o kterých si přejí, aby se nikdy nestaly anebo aby se aspoň staly (víceméně) trochu jinak, než tomu bylo... Ale i přesto, že nemůžu změnit to, co se stalo v minulosti, tak můžu změnit svůj současný přístup k životu a snažit se v něm hrát aktivní roli, či získat tolik kontroly, kolik je jen možné...

Jednoho dne, před pár měsíci jsem se zhluboka nadechnul a vzal poslední zbytky odpovědnosti, o které jsem do té doby nepřišel, abych zavolal o pomoc... To rozhodnutí mi trvalo delší dobu, než bych si býval přál, ale musel jsem se „zabejčit“ a zapřít svoji vlastní pýchu a sebestřednost a jednou, aspoň JEDNOU v životě udělat to, co udělat musím, co je správné, odvážné a potřebné... Nebudu lhát, bylo to jedno z nejtěžších rozhodnutí mého života (a přitom udělat jej je tak snadné)... Musel jsem si přiznat, že bez vnější pomoci - jsem ztracený...

Strávil jsem třináct týdnů v léčebně, se snahou se dát do pořádku a získat zpátky to, co jsem ztratil... Nebyla to žádná sranda... Ať už se jedná o to rozhodnutí samotné tam nastoupit, nebo režim, kterému jsem se musel podřídít... Ale stálo to za to a jsem vděčný za každou jednotlivou minutu tam strávenou...

V žádném případě nemám vyhráno, nad alkoholem jsem zdaleka nevyhrál, jsem teprve jenom na začátku... Abych použil hokejový přírěr, hraju zápas, který strašně toužím vyhrát, ale trofej je ještě hodně vzdálená... Ten zápas, který hraju, je zápasem o život a díky tomu, že jsem se rozhodl pro léčeni, jsem zázračně dokázal v poslední sekundě normální hrací doby vyrovnat... A teď teprve přijde prodloužení... Co já vím, těch prodloužení může být docela dost... Ale já jsem bojovník, vždycky jsem jím byl a vždycky jím budu... Jsem určený k tomu, abych vyhrál, ačkoli vím, že to bude dlouhá a krvavá bitva...

Ty jsi taky silný, kamaráde... A právě proto Tě zapřísahám, aby sis přestal lhát tak, jak jsem lhal já sobě... Máš skvělou rodinu, která za Tebou stojí, a život sám o sobě Ti nabízí tisíce lepších věcí, než Ti kdy chlast může nabídnout... Život, který máš před sebou, nikdy nebude „procházkou růžovým sadem“, nikdo takový život nemá... Ale stojí za to jej žít a PROŽÍT... On totiž nestojí a nepadá s chlastem a zábavou na party... Život nám nabízí tolik... Spoustu věcí k prozkoumání... Zkoušky, úspěchy, pády... A po pádu zvednutí se vztyčenou hlavou... Spoustu věcí, které je dobré udržet v paměti a pak se k nim vracet...

Věř mi a bojuj... Pro sebe a za sebe... Ten boj bolí, ale každý úder, který přijmeš, Tě dělá silnějším a zdravějším... Stojí to za to...

Hezký den...

Freddie (freddiemail@email.cz)

Otevřeli nové přemostění

Nový most přes řeku Svitavu a železniční trať je dokončen. Slavnostní otevření se konalo 21. dubna za přítomnosti ministra dopravy Martina Kupky a hejtmana Jihomoravského kraje Jana Grolichy. Jde o jednu z nejvýznamnějších krajských staveb.

Stavbu přemostění dělníci zahájili v polovině července 2021 a výstavba trvala 21 měsíců. Pro automobily se most otevřel již v polovině prosince 2022, nyní se zpřístupnil i chodcům. „Stavba nejenže dominuje celému okolí, ale zároveň je velmi zajímavá i z hlediska stavebně technického řešení,“ podotkl ministr dopravy Martin Kupka.

Hlavní nosný ocelový oblouk mostu je délky 77,6 metrů s dvěma estakádními poli před a za, navrženy z předpjatého betonu. Celková délka nosné konstrukce je 158,4 metrů. Výška mostu nad terénem je 9 m, výška oblouku 12 m. Z důvodu prostorových podmínek je situován ve směrovém i výškovém oblouku. Most začíná na ulici Svitavská na levém břehu řeky Svitavy a klene se přes koryto řeky, železniční koridor a končí v průmyslové zóně na Starém Blansku.

„Zajímavostí tohoto mostu je nejen jeho polohové umístění, ale také fakt, že řidiči na něm budou muset překonat stoupání i klesání 8,33%, což na mostech bývá méně obvyklé,“ upozornil ředitel Správy a údržby silnic Jihomoravského kraje Roman Hanák.

Most nahradil přejezd přes železniční trať v místě zastávky Blansko-město, kde došlo k uzavření silnice a vybudování nového podchodu. Přejezd přes řeku a železnici využijí zejména obyvatelé Starého Blan-

ska, Olešné i Hořic, ale také zaměstnanci nemalého množství firem sídlících na pravém břehu Svitavy a jednotky IZS.

Realizace celé stavby přijde asi na 348 milionů korun. „Mezi krajem a městem bylo v minulosti podepsáno memorandum na tuto stavbu, díky tomu jsme pak financování skládali ze tří zdrojů, včetně projektové dokumentace. Město Blansko investovalo 13 milionů korun, další dvě desítky milionů korun město vydalo za výkupy pozemků a přípravu území. Státní fond dopravní infrastruktury na tuto stavbu poskytl 230 milionů korun, zbytek doplatil Jihomoravský kraj,“ vysvětlil Hanák.

-mka-

Na kávě s Vojtěchem Wilczkem

Opravdu jsem to obrečel a nestydím se za to, říká úspěšný trenér

Skončila letošní florbalová sezóna, která přinesla hráčům blanenského Atlasu obrovský úspěch v podobě postupu do národní ligy. Sportovní veřejnost sledovala fascinující tažení nadšeně bojujícího týmu složeného výhradně z vlastních odchovanců, na venkovní zápasy je provázely autobusy s fanoušky. Hlavním strůjcem úspěchu je bezesporu charismatický kouč Vojtěch Wilczek, se kterým jsme si o čerstvě uplynulých hektických dnech popovídali.

Zkus teď trochu představit svůj tým...

Já se přiznám, že jsem ještě stále v takové bublině, do které jsem se nastavil před sezónou. Pořád jsem si plně neuvědomil ten výsledek, který se povedl. Pořád se budím s tím, že je ještě potřeba bojovat, nedochází mi, že bitva je za námi. Určitě musím především vyzvednout celý kolektiv, ne jednotlivce. Každý, kdo se zúčastnil, byť jediného tréninku nebo odehrál jeden zápas, byl jeho součástí. Vytvořili jsme skvělý tým se zájemem s ne skutečnými fanoušky. Měl jsem pocit, že za námi jakoby stojí celé Blansko, aspoň jsem to z okolí cítil. Samozřejmě v týmu byli vynikající individuality, které dokázali, že jsou skutečními lidry.

Je třeba vyzdvihnout i to, že jsi se nebál zapojit i juniory...

Ano, třeba Ondra Navrátil, Vojta Polách i další se zapojili do hry i ve vypjatých chvílích, kdy šlo o všechno a moji důvěru neklamali. Když tady teď spolu sedíme a nutíš mě o všem přemýšlet, opět mi dochází, že jsme dokázali velkou věc. Vím, že tlak, který jsem na kluky, ale i na sebe vytvořil, byl až za hranicí. Doufám, že mi to nemá někdo za zlé. Teď se můžu přiznat, že byly chvíle v zápase, kdy jsem přestal věřit. Za stavu 7:6 v rozhodujícím zápase, kdy jsme dlouho marně sahali po vyrovnání. Kluci mi ale ukázali, že jsme tým. Jmenovitě podě-

Ruku na srdce, ještě před pár roky jsi v Blansku byl neznámou osobou, to se v poslední době dost změnilo. Jak to vidíš ty? Je to, co se vám povedlo opravdu takový úspěch?

Ano, vnímám to podobě jako ty. Jak chodím Blanskem, osobně mě zastavují lidi, které od pohledu neznám, gratulují, chtějí vědět podrobnosti. To nás nesmírně zavazuje k další práci.

Při našem posledním rozhovoru před asi dvěma roky jsi tvrdil, že mužstvo má velkou perspektivu. Potvrdilo se to?

Kluci jsou z Blanska nebo nejbližšího okolí, rostou nám před očima. Vojtu Fedru nebo Lukáše Kučeru si pamatuji jako malé kloučky. Postupem času se z nich stali chlapi, kteří umí dát do toho vše, začínají zúročovat svůj velký talent. A že se mohou posouvat dál. Borci jsou teď většinou ve věku od dvaceti do pětadvaceti let, pro náš sport ideální. Hranice je tu nižší než u jiných sportů.

kování se teprve klukům chystám představit. Hlavně nechci na někoho zapomenout. Jeden z nejužasnějších momentů mého života bylo, že když jsem přestal věřit, někdo mu tu víru vrátil. Přiznám se, že jsem to opravdu obrečel. A chce se mi i teď, když se mi ty chvíle vrací. A nestydím se za to. Současně jsem si uvědomil, jaký závazek teď ke klubu mám. Těším se na pokračování, na kterém jsme se s prezidentem Martinem Pivodou dohodli.

No a teď je potřeba otevřít ten palčivý problém, který vyvstal. Dostali jsme se do vyšší soutěže a nemáme odpovídající domácí prostředí, abychom ji mohli hrát...

Tuhle otázku dostávám pořád. Chybí odpovídající hlediště pro minimální množství sedících diváků. Soutěž určitě neprodáme, budeme se snažit nějak bojovat. Čeká nás jednání s florbalovou unií, abychom pro nás vyjednali nějakou výjimku. S největší pravděpodobností to ale dopadne tak, že v Blansku

budeme trénovat a mistráky hrát v Kuřimi. Když to srovnáme ale v jaké „stodole“ jsme hráli v Hranicích, je nám to líto. U nás je daleko lepší povrch i zázemí, ale bohužel chybí ta sedadla.

Je příslib od města, že se s halou bude něco dit. Jak to vidíš reálně?

To nechám na posouzení odpovědných osob, nevidím do všech souvislostí a problémů s tím spojených. Přístavba hlediště směrem od fotbalového hřiště je plánována už nejméně dvacet let a stále se o tom jen mluví. Má se vybourat stěna a přistavět hlediště se zázemím, i vchod by měl být z této strany. Věřím, že vůle od vedení města tu je. I díky našim výkonům se myslím otázka nutnosti s tím něco udělat opět důrazně otevřela. Hlediště nechybí jen nám, zasloužili by si to i šikovné nadějně basketbalistky, fotbalisté, stolní tenisté, nikdo v hale nedostane možnost uspořádat větší turnaje, které by si představovali.

Věřím, že váš úspěch je výrazným impulsem k tomu, aby se pomyslné ledy hnuly. Městu takové zařízení chybí, to je nesporné...

Cesta bude těžká. S vlastní zkušeností s florbaelem jsem se přesvědčil o tom, že když se člověk do něčeho pořádně pustí, všechno jde. Doufám, že se to povede, lidem na radnici věřím. Jsem realista, následující sezónu to asi ještě nebude. Dejme si teď naději, abychom vyjednali ty nějaké výjimky. Určitě chceme, aby lidi, které jsme florbaelem pobláznili, mohli jít na zápas pěšky, dát si na hale pívko, nemuset se zajíždět i na domácí zápasy pryč, být nedaleko. Trochu v to věřím.

Fascinoval mne obrovský divácký zájem. Nepamatuji si, že by v blanenské hale bylo někdy tolik lidí jako na utkání s Olomoucí. Na rozhodující zápas v Hranicích se naplnily dva autobusy fanoušků, další neváhali se vydat vlastními auty. Ruku na srdce, který blanenský oddíl by se vydalo povzbuzovat tolik lidí, kteří dokázali v halách vyburcovat neskutečnou atmosféru...

Určitě se sluší před nimi smeknout klobouk. Byli neskuteční, pro nás to byl nesmírně důležitý prvek. Hnali nás dál, i když jsme třeba o dva góly prohrávali. Pro kluky bylo to nejkrásnější, že to mohli prožít s těmito lidmi. Slavili, já jsem brečel, říkám znovu. Pro mne i většinu hráčů to byl určitě největší životní sportovní zážitek. Ale není všem dnům konec, borci jsou mladí, třeba si něco podobného ještě zopakují.

Plánuješ teď pauzu nebo už začne příprava na ligovou sezónu?

Ve mně stále ještě doznívá ten náročný rok. Změnilo se i hodně v mém osobním životě i tím, že jsme si vzali na starost restaurační zařízení Kuželna. Je teď potřeba chvíli zvolnit a nechat to vše si sednout, tak to teď cítím. Pak ale začneme s letní přípravou, kterou nechceme podcenit jako se tomu trochu stalo v loňském roce. Věřím, že chuť od většiny hráčů bude velká.

Uvažuješ o posílení týmu do vyšší soutěže?

Myslím si, že bychom v lize mohli fungovat jenom z vlastních zdrojů, ale věřím, že se nám podaří nějaká ta posila získat. Už se k nám jich hromada hlásí, jsem překvapený, kolik lidí by chtělo hrát za

Sponzor rubriky:

cafisco

Atlas. Určitě budeme vybírat a v žádném případě to nebude znamenat, že by u nás přestali hrát blanensští hráči. Budeme se bavit maximálně o dvou třech hráčích, kteří by přišli. Budu dál zapojovat naše juniory, kterým jsem už dával šanci i v nevyplatěných chvílích. Povedlo se mi vytáhnout je z jejich komfortní zóny, věřím, že je to posunulo.

Libilo se mi, že jsi v klubu vytvořil takovou atmosféru, že kluci dodržovali disciplínu, životosprávu, což u mladých v tomto věku není mnohdy jednoduché...

Ano, myslím, že jsme se velmi přiblížili profesionálnímu prostředí v přístupu k jednotlivým zápasům. Celkově jsme se v hlavě posunuli. V jedné třetině důležitého zápasu jsem hráčům řekl, že jen neprovozujeme sport, ale společně tvoříme své osobnosti. I do života jim dají ty vypjaté chvíle moc, dají jim sílu překonávat překážky, které je čekají. Nebudou se jen tak vzdávat, ale stále bojovat.

V závěru našeho rozhovoru bych se chtěl dotknout ještě jedné oblasti. Atlas není jenom úspěšné A mužstvo. Jak to plánujete dál s mládeží, se kterou už dost slibně pracujete?

V této práci jsme se dost posunuli. Mrzí mne, že jsem se já osobně musel z časových důvodů práce s dětmi vzdát. Kromě toho, že jsme si vzali hospodu, jsem i změnil zaměstnání, už jsem to nestíhal. To беру jako jedinou kaňku na uplynulém roce. Díky tomu, že začali hrát naši veteráni, profilují se nám noví trenéři, věřím, že to bude ke prospěchu věci. Chceme práci s dětmi přesunout z pozice kroužků více ke sportovní podstatě. Kdyby někdo z tatínků chtěl s trénováním pomoci, dveře do klubu jsou otevřené. Máme zájem vychovávat další talenty, o florbal je mezi dětmi obrovský zájem. Jsme připraveni se jim v klubu věnovat. Máme pokryté celé věkové spektrum od přípravek, přes elévy, mladší i starší žáky po dorostence a juniory. Je třeba se zmínit, že hráči vychovaní v Atlasu Jalový a Kučera hráli superligu, Vrána má stříbro z juniorského mistrovství světa. Umíme připravit špičkové hráče i celý tým. Já se nebojím ničeho, troufnu si říct, že pro náš klub nemusí být národní liga konečnou a že to zkusíme ještě vylepšit. I nadále chceme vychovávat špičkové sportovce, protože to pomůže být lepšími lidmi, kteří se dovedou postavit k výzvám čelem, nebát se života.

Bohumil Hlaváček

barvylakyulumira

prodej barev
poradenství
malování

Masarykova 2384/2a, Blansko
WWW.BARVYBLANSKO.CZ

- počítače
- mobilní telefony
- navigace
- tiskárny
- příslušenství

- servis a prodej

PROVOZNÍ DOBA:

po - pá 09:00 - 12:00
13:30 - 17:00

Blansko, Bezručova 5 | 516 411 805 | 608 112 112 | prodej@maxmobile.cz

- ODVIROVÁNÍ, ZRYCHLENÍ
- VÝMĚNA ZA RYCHLÝ DISK...

...můžete mít ve vašem notebooku a PC i do druhého dne

DO KONCE ČERVNA POUZE U NÁS

Při zakoupení telefonu dostanete **ZDARMA** pouzdro SlimFit Belt a ke každému notebooku nebo počítači Fitness náramek + 2 řemínky.

Platí po předložení inzerce, při platbě v hotovosti.

Vojtíšek Němec

amatérský řezbář a stolař
vystavuje v historické budově
ADAST svoje díla

- Černá věž z Českých Budějovic
- katedrála sv. Víta v Praze
- dřevořezby a další...

k vidění v pracovních dnech
9.00-13.00

...NĚCO SE CHYSTÁ

Znáte nás. Znáte naše prodejny
v Blansku, naše víno, naše akce.

Ted' ale přišel čas na změnu.
Zásadní, výraznou,
vizuální i chuťovou.

Už brzy to přijde.

z jihu!

Ulice Horní Palava prokoukla

V uplynulých letech jsme se na stránkách Monitoru nejednou věnovali tématu neuspokojivého stavu cesty pro pěší v ulici Horní Palava. Letos se její obyvatelé i všichni, kdo tudy procházejí k přehradě nebo na sídliště Sever, konečně dočkali. Rozbáňenou cestu nahradila vydlážděná komunikace, která slouží jako chodník a současně jako příjezdová cesta k nemovitostem.

„Úpravy cesty jsme doposud opakovaně řešili pouze lokálními výpravkami, protože rekonstrukce komunikace musela počkat na přípravu projektů na opravu inženýrských sítí,“ uvedl starosta Blanska Jiří Crha.

Došlo tedy ke kompletní rekonstrukci kanalizace a vodovodu v úseku od zatrubnění Palavského potoka po sportoviště pod dopravním hřištěm. Dělníci následně povrch chodníku pokryli dlažbou. Tu ovšem musel zhotovitel na svoje náklady zhruba ze dvou třetin ještě předláždít, jelikož město finální stav po dokončení povrchů reklamovalo z důvodů četných nerovností komunikace.

Zcela přestavěny byly dva mosty. Všude tam, kde to šíře cesty dovolila, vznikly parkovací zálivy. „Bohužel blízkost nemovitostí a zahrádek v kombinaci

s potokem neumožnily budování parkovacích stání po celé délce nové komunikace,“ vysvětlila Leona Mazourková z investičního oddělení, která měla projekt na starosti.

„Nyní už je dokončena také přeložka nízkého napětí, kterou prováděla Energetika Boskovice. Zbývá ještě finálně nastavit a regulovat veřejné osvětlení. Aktuálně jsou zapojeny pouze některé lampy a mají nastavenou plnou intenzitu světla. Nově budou zapojeny všechny lampy, sníží se ale intenzita tak, aby lampy sice dostatečně osvětlovaly komunikaci, současně ale nerušily rezidenty příliš intenzivním světlem,“ doplnila Mazourková.

Okolí nového chodníku také zkrášlily sadové úpravy. Plochy kolem potoka jsou osety travním semenem, přibýly stromy a keře, došlo k výsadbě cibulovin, které již letos na jaře rozkvetly a rozjasnily celou ulici.

Práce byly zahájeny loni v červenci. Rekonstrukce stála téměř dvacet milionů korun a podílelo se na ní město Blansko společně se Svazkem vodovodů a kanalizací a se společností EDG.

Zbývá ještě opravit navazující úsek od hřiště směrem k přehradě. Kromě rekonstrukce cesty na pravém břehu potoka by mělo též dojít k opravě či výměně všech inženýrských sítí. V současné době probíhá projektová příprava.

-mka-

Podchod u vlakové zastávky je dokončen

Dělníci dokončili další významnou stavbu, která více než rok omezovala dopravu v Blansku. U konce jsou stavební práce v okolí vlakové zastávky Blansko-město. Tam loni v únoru Správa železnic začala budovat nový podchod pod železniční trať, součástí bylo zrušení úrovnňového přejezdu přes koleje. Podchod je hotový od loňského prosince. Od pátku 28. dubna jsou dokončeny také všechny přeložky inženýrských sítí, nová parkoviště po obou stranách kolejí nebo bezbariérové přístupy na nástupiště. Stavba přišla na 183 milionů korun včetně DPH.

„Stavba podchodu i jeho okolí je dokončena a předána. Na obou stranách trati vznikla parkoviště pro 28 vozidel včetně stání pro invalidy, přibýly také tři nová stání pro krátkodobé zastavení v režimu tzv. Kiss and Ride v Rožmitálově ulici. V tomto týdnu jsme dokončili i nové povrchy komunikací v těsné blízkosti zrušeného přejezdu, které navázaly na výměnu inženýrských sítí,“ popsal Tomáš Žák, stavbyvedoucí firmy Firesta, která byla zhotovitelem.

Cestující si u nového podchodu, který je v provozu od 9. prosince loňského roku, budou moci odložit bicykly do jednoho ze čtyř uzamykatelných cykloboxů, případně kolo uzamknout ke stojanu umístěnému v zastřešeném prostoru mezi podchodem a parkovištěm na straně centra města.

Na straně Starého Blanska v ulici Komenského pak podchod vybavený dvěma velkokapacitními výtahy doplnilo také nové sociální zázemí pro cestující, které je přístupné také pro handicapované, nechybí ani vybavení pro matky s dětmi.

„Stavba podchodu symbolicky zakončila práce na modernizaci železničního koridoru na celém úseku mezi Blanskem a Brnem. Největší komplikací bylo, že všechny stavební práce v zastávce Blansko-město probíhaly za provozu. Přesto se našťastí vše podařilo podle původních plánů,“ shrnul Martin Hofírek ze Správy železnic.

V kolejišti jsou nově umístěné v celé délce anti-trespass panely zabíraající vstup do prostoru trati. Podchod i jeho nadzemní části jsou pak opatřené speciálním nátěrem proti vandálům.

Původní úrovnňový přejezd byl s ohledem na počet srážek osob s vlakem jedním z nejrizikovějších v celé České

republice. I to byl jeden z důvodů, proč Správa železnic úrovnňové křížení trati zrušila. Přejezd, který byl ve špičce uzavřený i více než 40 minut v hodině, byl až do loňského prosince jedinou spojnici Starého Blanska s centrální částí města. Provoz na hlavním koridoru Brno-Česká Třebová pak znamenal uzavření závor a velké dopravní kolony nejen v okolí přejezdu, ale na celém průtahu Blanskem.

„Nový podchod a uzavření železničního přejezdu v zastávce Blansko-město vnímám jako součást stavby přemostění na Staré Blansko. Bez něj by nebylo možné úrovnňové křížení kolejí zrušit. Věřím, že pro všechny je současně řešení výhodnější. Spojení obou částí města už není závislé na provozu na železnici, doprava na průtahu městem je plynulejší, nový podchod vybavený velkokapacitními výtahy je s tím původním nesrovnatelný. Cestující jistě ocení i nové sociální zázemí. Díky uzavření přejezdu navíc v okolí zastávky vzniklo více než šest desítek parkovacích míst, která dosud v místě chyběla,“ doplnil starosta Blanska Jiří Crha.

Pavla Komárková

Pražská 1, 67801 Blansko
Tel. 606 263 064
Prodejna: 774 263 064
zouhar_bk@post.cz
www.podlahyzouhar.cz

- broušení a lakování parket
- PVC, koberce
- vinylové podlahy
- plovoucí podlahy, parkety

**SLEVA 10 %
NA VŠECHNO**

Běžte s námi pro hospic

V sobotu 20. května vás zveme na 2. ročník Běhu na podporu Mobilního hospice sv. Martina. Zažijte běh v krásné přírodě a pomůžete těžce nemocným lidem v regionu a pozůstalým s traumatem z odchodu blízkého člověka.

Start a cíl bude u písčité pláže v blízkosti restaurace Myslivna v rekreační oblasti Palava – u přehrady v Blansku (trasy hlavně po turistických cestách). Běh začne hromadným startem v 10 hodin, pozdější nebo neregistrovaní běžci můžou na tratě vyrazit průběžně od 10:30 do 11:30 hodin. „Trasy jsme zvolili od 1 do 10 kilometrů tak, aby si z nich mohly vybrat rodiny s dětmi i běžci, kteří mají rádi výzvy. Oproti loňskému roku startujeme hromadně, aby účastníci zažili tu pravou běžeckou atmosféru,“ říká vedoucí zdravotních služeb Charity Blansko Radka Kuncová.

Registrace probíhá na portále behyprohospice do 14. Května, kde najdete také popis tras. Vyberete si kilometrovou symbolickou trasu pastoračního asistenta, běh na 3 km za hospicové lékaře, 5 poctivých kilometrů zdravotních sester, náročnějších 7 km sociálních pracovníků nebo nejtěžší 10 km trať hospicové psycholožky?

Startovné bude 200 Kč/os., rodiny polovic (100 Kč/os.), sponzorské startovné 500 Kč.

Běh pro hospic není závod o čas, vítězové jsou všichni zúčastnění!
Vladěna Jarůšková

WETTER
bazénová chemie
www.wetter-bch.cz

- * dezinfekce
- * úprava pH
- * algicidy
- * vložkovače
- * bezchlórová chemie

PRODEJNA OTEVŘENA od 9.5.

Prodejní doba:
Po - Pá 8 - 17 hod.
So 8 - 11 hod.

Ol. Blažka 145, Rájec - Jestřebí
Tel. 516 499 940, www.via-rek.cz

VIA-REK
chemie po celý rok

KOMPLETNÍ PÉČE O BAZÉNOVOU VODU

WOSTROWFEST

3. 6. 2023 16:00
areál KD Ostrov u Macochy

ARAKAIN

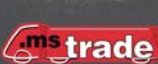
Posttime?

Terrapie ft. Miro Šmajda
The Desperate Mind
The Fialky
Liquid Jesus
Martin Štěpánek

Předprodej
obecní úřad Ostrov u Macochy
informační kancelář Blanka Blansko

Do 31. 5. 2023 za 590 Kč
Na místě: 690 Kč

NÁBOR HRDINŮ BLANSKA

DO REGISTRU DÁRCŮ
KOSTNÍ DŘENĚ

STŘEDA 24. KVĚTNA 14⁰⁰ - 18⁰⁰
JULIE'S CAFÉ
ROŽMITÁLOVA 2511/15, BLANSKO

**PÁR MINUT TVÉHO ČASU
MŮŽE ZACHRÁNIT ŽIVOT!**
JEN PŘIHLÁŠKA A STĚR Z ÚST ŠTĚTIČKOU!

ZDROJE TEPLA

studie | projekty | financování
realizace | provoz | servis

1993–2023 **30** let

+420 777 707 717
info@cergo.cz
www.cergo.cz

Stabilní a spolehlivý INTERNET

**VYZKOUŠEJTE NA MĚSÍC
ZDARMA**

AŽ 300 MBit/s
Od 99 Kč/měs.

702 535 635
www.ceska-informatika.cz

Ministr ocenil sociální pracovníky

Ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka ocenil sociální pracovníky na slavnostním setkání v Klementinu koncem dubna. Cenu udělil patnácti pracovníkům z 249 nominovaných z celé republiky, mezi nimi byly hned dvě zaměstnankyně Oblastní charity Blansko.

V kategorii služeb sociální prevence převzala cenu Lenka Šebelová a v kategorii sociální poradenství Kateřina Korblová. Lenka Šebelová působí v sociálních službách od roku 2003. Od roku 2016 pracuje na pozici koordinátor v OCH Blansko v Azylovém domě Nová cesta, od roku 2019 také na pozici sociální pracovník. Pracovním i osobním životem ji doprovází motto: „I cesta může být cíl.“

Kateřina Korblová od roku 2007 pracuje jako sociální pracovník v sociálních službách Azylový dům a Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi a od roku 2010 jako sociální pracovník a vedoucí v sociální službě Charitní poradna – odborné sociální poradenství. Její heslo zní: „Co tě nezabije, to tě posílí.“

Vítězné ceny Gratias jsou každoročně vybíráni odbornou komisí, která je složená ze zástupců MPSV a přizvaných externích odborníků. „Jsem rád, že mohu ocenit nejlepší sociální pracovníky, bez kterých bychom se jako společnost rozhodně neobešli. Nesmíme zapomenout na jejich obrovské nasazení během série mimořádných událostí posledního roku, ale i jejich obětavost v rámci řešení každodenních starostí a pracovních povinností,“ uvedl ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka.

„Práce sociálního pracovníka je nesmírně složitá a je mi naprosto jasné, že bez obrovského nadšení a odhodlání, by tohle povolání dělat nešlo. Velmi si vážím všech lidí, kteří do své práce vkládají kus sebe. Sociální pracovníky vnímám jako zatím stále nedocenené hrdiny všedních dní,“ dodal.

V České republice aktuálně působí 17 842 sociálních pracovníků, z toho jich je 16 507 přímo

pod resortem ministerstva práce a sociálních věcí, ti pak poskytují svoje služby lidem, kteří se ocitli v nepříznivé sociální situaci. „Pokud bych mohl, udělím ocenění Gratias, které v překladu z latiny znamená 'děkuji', každému, kdo v tomto oboru působí a pomáhá lidem, kteří to potřebují,“ řekl ministr Jurečka.

-mka-

Cestování: Mexiko – úvodní část

Mexiko jsme navštívili na přelomu října a listopadu 2022. Když jsem se poprvé začal vážně zabývat tím, co bychom v tomto středoamerickém státě chtěli podniknout, zjistil jsem, že tři týdny budou málo. Vlastně by byly málo i tři měsíce! Aby člověk alespoň trochu procestoval mexické státy a ochutnal ze všech koutů alespoň kousek, musel by tu strávit tak rok. Mexiko je země obrovská a nabízí nepřeberné množství cestovatelských zážitků.

Monte Albán

Cestopis z této krásné země je dlouhý. Náš výlet vypadal v kostce asi takto:

- v Mexiku jsme strávili 15 dní + 2 dny na cestě
- spali jsme na devíti různých místech
- poznali jsme spoustu milých a ochotných lidí
- snědli jsme asi milion nejrůznějších kukuřičných placek
- cestovali jsme autem, autobusem, letadlem, vlakem, na motorce, na kole, na lodi, stopem i pěšky
- navštívili jsme desítky krásných míst - známých i méně známých, turistických i opuštěných
- zažili jsme pravé mexické oslavy Día de los Muertos
- ve výšce téměř 4.000 metrů jsme stopli auto
- ztřískali jsme se z mezcalu s mexickým zpěvákem a pak šli na letiště pěšky
- koupali jsme se v přírodních jezírkách ve 2.200 metrech nad mořem
- užili jsme si pravý Karibik
- plavali jsme se želvami, rejnoky a sépiemi
- ochutnali jsme ovoce, o němž doteď nevíme, jak se jmenuje

- použil jsem tolik záchodů, že by to stačilo na čtyři běžné dovolené
- málem jsme tu vinou byrokracie navěky zůstali

Museli jsme se rozhodnout, kterým směrem se vydat, a pak teprve zvolit konkrétní itinerář. Nakonec jsme koupili letenky do Mexico City se zpátečním odletem z Cancúnu. Přestože jsem před cestou strávil mnoho hodin čtením cestopisů, itinerář před cestou nebyl kompletní. Měli jsme zamluvené tři hotely na prvních osm nocí a koupenu letenku z města Oaxaca do Cancúnu. Celý Yucatán jsme tak nechali otevřený, dopředu jsme pouze zamluvili auto.

Jelikož bude teplo a aerolinky nabízí možnost poměrně velkorysého příručného zavazadla (vlastně dvou), rozhodli jsme se cestovat bez odbaveného bagáží. Na cestě by stejně tak akorát zavazal. Žabky, pár triček, dvoje kraťasy, džíny, mikina, tenisky do letadla a do hor... Z oblečení je to všechno. Pas, peníze, power banku, několik nabíjecích kabelů a ohavně velkou redukci, o které později zjistím, že

je mi úplně na houby. Žena má daleko menší hadry než já, takže se jí do batohu vejde ještě zubní pasta, kartáčky na zuby a 34 dalších lahviček, které mi přijdou všechny stejné a vůbec netuším, k čemu nám budou.

Odlet z Prahy je ráno v půl deváté. V noci jsme ještě pracovně juchali na jihu Moravy na firemním večírku, odkud nás kamarád odvezl rovnou na letiště, takže přijíždíme se značným spánkovým deficitem. Nevadí, aspoň budu spát v letadle (cha cha chá!). Dva přestupy nejsou nic moc, ale když chce člověk cestovat low-cost přes půl světa, pár hodin navíc ho nezabije. V letadle je tradičně nuda, kterou zahání pouze film s Bradem Pittem, který si pouštím. Po deseti minutách mě nebaví ani on, tak přepínám jazyk a nechávám ho mluvit japonsky. Teď je to teprve sranda! Po cestě trvající vyživných jedenadvacet hodin toho ani jeden z nás moc nenaspí, kupodivu ani moje žena – mistr světa ve spánku.

Mexiko City hlásí 22 hodin (u nás je o sedm hodin víc) a 23 stupňů. V reálu to znamená hic a vlhko! Míříme na imigrační, kde se nás kulatá mexická úřednice vyptává na účel cesty (vacation), zda nevezeme drogy (ani nápad!), kde budeme bydlet (ukazují vytištěnou rezervaci z booking.com - ještě že jsem ji vzal!). Aniž by zvedla oči od přepážky, dává nám štempl do pasu a pouští nás do své milované země. Vybíráme peníze, poplatek za výběr nehezkých 175 pesos! (1 peso = 1,3 Kč) V blízkém kiosku 7 Eleven kupujeme dvě SIM, a jak vzápětí zjistíme, poprvé se necháme oškubat místním chasníkem. Zaplatili jsme si za 4 GB dat, ale SIM v telefonu ukazují volných pouze 1,5 GB. Třeba je to

jen marketingová chyba, říkám si v duchu, ale moc dobře vím, že si ližu do kapsy...

Taxíkem nejedeme, ten je pro sraby! Nic proti - v Mexiku docela spolehlivě a levně funguje UBER, ale jak mám zjištěno z ČR, nemají povolení zajišťovat na letiště. A místní taxislužby jsou dost drahé - 350 pesos za pár kilometrů do centra. Přestože naháněcí taxislužeb nás lákají na každém kroku, odvážně volíme místní dopravu a zkusíme splynout s davem (s manželčinou blond hřívou to půjde ztuha). Metro jede přímo z letiště, jednorázový lístek stojí 5 pesos, což je skoro zadarmo. Stačí jet sedm zastávek, přesehnout na metrobus a za tři další zastávky jsme přímo u hotelu. Jednoduché jako facka! Jakožto zkušený cestovatel vystoupíme správně, ale bohužel si to štrádujeme ke špatnému východu. Najednou se v jedenáct večer ocitáme na ulici, která je takřka opuštěná, zpátky jít nemůžeme a zastávka našeho metrobusu je na druhé straně asi dvanáctiproudé silnice. Než pokoušet štěstí téměř o půlnoci v desetimilionovém městě, raději vytahuji mobil a objednávám UBER. Přijíždí za pár minut a za 60 pesos nás odváží přímo do hotelu. Vybrali jsme podle ceny, jelikož zde chceme pouze přespávat. Pokoj má zastaralou výbavu, občas něco někde nedrží a něco upadlo úplně, ale voda teče teplá, po nechtěných mnohonohých spolunocležnicích ani památky, takže vlastně vyhovující - za 1.500 Kč na tři noci úplně v pohodě. Recepční nepípne anglicky ani slovo, jen se přihloupě kření. A já taky. Možná proto si rozumíme. Na pokoj beru jedno mexické plechové cervesa a hajdy na kutě.

Martin Müller
www.odcesty.cz

Street food v Mexico City

PIVNÍ FESTIVAL BLANSKO

12 PIVOVARŮ
50 DRUHŮ PIV
REGIONÁLNÍ KAPELY
FOOD TRUCKY / SOUTĚŽE

20. 5. 2023
10:00 - 21:00 h

BLANSKO
PŘED KINEM

www.kulturablansko.cz

občerstvení zajištěno / vstup zdarma

**DÁRKOVÉ BALÍČKY
PRO KAŽDOU PŘÍLEŽITOST**

**Paštiky
Od Martina**

Dárkový set šesti paštik
dle vlastního výběru

559 Kč

**Paštiky
a řemeslné pivo**
3x paštika + 0,75l pivo
Dolnohotecký mlýn

399 Kč

**Paštiky
a Víno z jihu**
3x paštika + přívlaskové
víno vinařství Víno z jihu

579 Kč

více variant v e-shopu www.odmartina.cz

po Blansku rozvážíme **ZDARMA**

www.odmartina.cz | tel. 606 728 334 | obchod@odmartina.cz

V květnové termínovce OBL vůbec nic nového. A to je dobře, ne?

BOSKOVICE, ČERNÁ HORA, HORNÍ LHOTA, SKALNÍ MLÝN, OSTROV, RÁJEČKO
Letošní květnová termínovka OBL Blansko nabízí celkem 6 pěkných závodů. Hned na 1. máje to jsou Boskovické běhy, o týden později, v pondělí 8. května, Běh Černou Horou, po následující tři úterní podvečery ve dnech 16., 23. a 30.5. miniseriál tří závodů do vrchu Hraběnka cup a v neděli 28. května závod Šamalíkova míle v Ostrově u Macochy. Když se však na webu OBL zpětně podíváme do květnové termínové listiny řekneme pro rok 2015, nacházíme zde zase stejné Boskovické běhy, Běh Černou Horou, 3x Hraběnka cup a Šamalíkovu míli.

Pro pravidelné účastníky běžeckých závodů je to taková milá jistota, že se „svých“ závodů zase dočkají. Ale stačí to? Neměl by seriál s už docela dlouhou historií (mrkněte na záložku O nás s volbou Historie ligy) pokročit a přinést nějaké nové impulsy? Myslím, že ano, ovšem jen pokud by zájem běžců a pořadatelů o běžecké závody stoupal. V současné době však pozorujeme spíše opačný trend. Vrchol zájmu o běžecké závody byl podle mě právě někdy kolem roku 2015 a pak začal pozvolný pokles. Srovnáme si počty běžců z roku 2015 vzhledem k loňskému roku 2022: Boskovice 590 - 383, Černá Hora 122 - 92, Horní Lhota - Petrovice 83 - 38, Skalní mlýn - Macocha 87 - 41, Ráječko - Petrovice 77 - 38 a Ostrov 94 - 40. Lze se pak divit, že to pořadatelé některých závodů v jiných měsících vzdávají? Z dříve pořádaných závodů lze vzpomenout třeba na Běh na Nový hrad, Pětku a Desítku na dráze, Spešovský běh okolo Jedle, Desítku Moravským krasem, Nemojskou devítku, Běh kolem sněhuláka v Okrouhlé, Víseckou desítku či Kunštátskou desítku. Aby dnes byl zachován počet alespoň nějakých 25 závodů, musejí vypomoci závody typu Blanenský otvírák, Blanenský středník či Kros kolem Palav; jsou to perfektní počiny, ale podíl závodů

uprostřed pracovního týdne nelze zvyšovat donekonečna.

Proč tedy počet běžců klesá? Pokud myslíte, že na tuto otázku znáte odpověď, neváhejte a pište na diskusní fórum. Já mám pocit, že je to jev všeobecný. Knihovná klesají počty čtenářů, včelařům počty aktivních členů, věřícím počty lidí v kostelech a sborech a pořadatelům běžeckých seriálů v našem sousedství běžci také ubývají. A že by jinde tyto

počty rostly? Asi ne, tedy pokud nepočítám indifferenční skupiny uživatelů notebooků, tabletů a telefonů nebo počty víkendových návštěvníků nákupních center. Těm, kteří se přece jen nějak sružovat chtějí, se nabízí stále více možností, takže dochází k přirozenému rozptylu. Pravdu také zřejmě měl Aleš Stránil, který mi před pár lety říkal, že se běžci rozdělují. Ti rychlejší u závodů zůstávají. Pomalejší odpadají a zbývající pomalejší se ocitají v menšině a mají taky tendenci odcházet.

Blanenská OBL naštěstí velmi pomáhá pořadatelům běžeckých závodů s menším zájmem o účast, a to svým systémem bodování. Čím méně návštěvný závod, tím snazší cesta k lepším bodům zde vede. Zachování tradičních i novějších závodů ale musíme podpořit i my běžci. Hlavně svou aktivní účastí a také pozváním svých běhajících přátel. Vždyť i doběhnutí mezi posledními není žádnou ostudou. Ten pocit náležitosti k partě běžců je úžasný. Jen to vyzkoušet a nebat se.

-pes-

Rytířky na Valhalla Cupu

Minulý víkend se hokejový tým HC Rytířky Blansko zúčastnil mezinárodního turnaje Valhalla Cup v Brně na dvou ledových plochách HHDM. Děvčata poměřila síly nejen s družstvy, se kterými se setkávají v ligové soutěži, ale i s týmy z Čech, Slovenska a Polska.

První den postupně porazila slovenský tým Košice 6:0, České Budějovice 3:0 a v posledním utkání sobotního programu Kobru Praha 6:0. S celkovým skóre 15:0 vzhlížely k nedělnímu poslednímu utkání ve skupině s polským ženským družstvem z Osvětimi. Věřily, že případná výhra nebo remíza je posune do odpoledního finále. Nedělní vyrovnaný zápas ovšem nakonec lépe vyšel soupeřkám a konečným vítězkám turnaje z Polska. Prohra 2:4 Rytířkám zajistila účast v utkání o bronzové medaile se slovenským týmem ŽHKm Zvolen. Celý zápas byl vyrovnaný a šance se střídaly na obou stranách. Šťastnější byly v tomto zápase děvčata ze Zvolenu a po výsledku 2:1 si zajistily bronzové medaile. Rytířky Blansko si tak domů přivezly nepopulární „brambo-

rové“ umístění, což je však obrovským úspěchem v tak velké konkurenci a v počtu deseti týmů.

Pro blanenské holky byl závěr turnaje smutnější a slzavější, ale i přesto předvedly velmi kvalitní výkon, který byl oceněn diváky, soupeřkami i trenéry. Turnaj ovládl tým z Osvětimi, na druhém místě se umístily Bílé Tygřice z Liberce a bronz si odvezl tým ŽHKm Zvolen. Z moravské ligy žen se zúčastnily turnaje ještě brněnské Valkýry, které byly v tabulce dlouhodobě soutěže ligy nad Rytířkami, a proto bylo velkým úspěchem umístění blanenských holek nad tímto týmem. Následující akce Rytířek se bude konat opět v Brně a to na turnaji WARM-UP CUP 2023 na konci srpna.

Petr Zukal

Foto Kateřina Prokešová

Festivalu minibasketbalistek kralovalo Blansko

V posledních dubnových dnech se v Ostravě odehrál národní festival v minibasketbalu kategorie U11. Jihomoravský kraj reprezentoval Basketbalový klub Blansko. Ve všech zápasech tým po výborných výkonech výrazně zvítězil a po zásluze získal první

místo a zlaté medaile. Nejlepší hráčkou (MVP) byla pořadatelí vyhodnocena blanenská Adéla Ježová, Michaela Streitová a Anna Peřinová byly zařazené do nejlepší pětky celého turnaje (výsledky viz výsledkový servis).

(boh)

Foto Martin Peřina

Výsledkový servis

Atletika

Mistrovství JMKAS mladšího a staršího žactva družstev, 1. kolo, Blansko, výsledky závodníků pořadajícího AKLD Blansko.

Starší žáci, 300 m: 4. Baláč 40,25, 5. Dostál 40,67. **1500 m:** 1. Pohanka 4:39,44. **100 m př.:** 1. Dostál 15,47, 3. Ellinger 17,43. **1500 m př.:** 1. Ellinger 5:27,36. **4x60 m:** 3. AKLD Blansko (Ellinger, Pazour, Volejník, Pohanka) 34,44. **Výška:** 2. Dostál 150. **Dálka:** 7. Baláč 466. **Koule:** 4. Prokop 9,42, 6. Nečas 6,19. **Disk:** 1. Hudec 20,78, 3. Nečas 17,64. **Kladivo:** 6. Nečas 17,03, 7. Hudec 12,65. **Oštěp:** 3. Pazour 25,61, 6. Volejník 17,82. **Družstva:** 3. AKLD Blansko 179. **Mladší žáci, 60 m:** 1. Koupý 8,37, 4. Kučera 8,75. **150 m:** 1. Muzikář 20,38, 2. Koupý 20,55. **60 m př.:** 1. Muzikář 9,97, 2. Tichý 11,16. **1500 m:** 4. Jakubec 5:38,72, 7. Ryba 5:48,86. **4x60 m:** 2. AKLD Blansko (Jakubec, Sáhka, Dokulil, Kučera) 35,25. **Výška:** 1. Koupý 152, 6. Ryba 130. **Dálka:** 4. Tichý 433, 5. Ryba 429. **Koule:** 2. Muzikář 10,30. **Oštěp:** 1. Dokulil 26,77, 3. Tichý 24,69. **Družstva:** 2. AKLD Blansko 168. **Starší žákyně, 150 m:** 1. Rybová 19,63, 5. Kakáčová 20,63. **300 m:** 1. Rybová 41,09. **100 m př.:** 6. Rybová 16,89, 7. Kakáčová 17,23. **4x60 m:** 1. AKLD Blansko (Gábrová, Polášková, Machátová, Tioková) 33,86. **Výška:** 3. Machátová 140. **Dálka:** 5. Kakáčová 443. **Koule:** 2. Zamazalová 9,56. **Disk:** 2. Horbalová 19,17, 3. Tioková 16,10. **Kladivo:** 4. Horbalová 13,77. **Oštěp:** 1. Machátová 30,00, 3. Polášková 25,05, 5. Zamazalová 21,12, 7. Horbalová 17,87. **Družstva:** 2. AKLD Blansko 166,5. **Mladší žákyně, 150 m:** 5. Krejčířiková 21,74. **1500 m:** 4. Bartíková 5:46,95. 6. Volejníková 5:55,16. **60 m př.:** 1. Sotolářová 10,91. **4x60 m:** 3. AKLD Blansko (Volejníková, Zouharová, Tioková, Krejčířiková) 34,69. **Výška:** 1. Sotolářová 135, 6. Bartíková 125. **Koule:** 4. Sotolářová 7,99, 9. Charvátová 7,21. **Oštěp:** 2. Charvátová 20,41. **Družstva:** 2. AKLD Blansko 96.

Baseball

1. liga mužů: Olympia Blansko – Hippos Brno 2:12 a 15:20. Olympia Blansko – Pelikans Bučovice 13:11. Olympia Blansko – Klasik Frýdek-Místek 9:3 a 5:7.

Basketbal dívky

Oblastní přebor ženy: BK Blansko – Sokol Lanžhot 61:68 (34:37), Dvořáková 21, Lakotová 10, Slugeňová 9, Formánková, Sedláková M. 7, Sedláková P. 5, Maňoušková 2.

Nadregionální liga žákyně U15: Blansko – SKB Tišnov 39:56 (20:22), Ježová 13, Kubešová 8, Alexová V. 6, Popelková 5, Procházková 4 a Alexová 3. BK Blansko – SKB Tišnov 67:42 (31:32), Ježová 34, Procházková 9, Alexová V. 8, Kubešová, Alexová E. 6 a Popelková 4.

Oblastní přebor mladších minižákyně U12 – postup na MČR: BK Blansko – KP Brno 40:31 (22:16). BK Blansko – Vlčata Žďár 75:20 (31:6).

Národní festival minibasketbalistek U11 v Ostravě: BK Blansko – SBŠ Třinec 108:10 (55:0). BK Blansko – Válečnice Děčín 71:23 (33:10). BK Blansko – Žabiny Brno 68:24 (39:13). **Seminál:** BK Blansko – ŠBK Sadská 80:9 (42:2). **Finále:** BK Blansko – KP Brno 72:22 (40:9).

Oblastní přebor přípravek U10 (děvčata s chlapci): BK Blansko – Jiskra Kyjov 34:20 (20:9). BK Blansko – KP Brno 26:29 (16:9). BK Blansko – Sojky Pelhřimov 58:25 (27:10).

Basketbal chlapci

OP U11: BBK Blansko – Basketbal Dubňany 75:42 a 44:37, Oláh 28, Školař 27, Musil 16, Dračka 11, Dvořák Matyáš 10, Hilšer 8, Dvořák David 4, Komárek 4, Drozd 3, Demovičová Skoupá 2.

Nadregionální liga U19: Žabiny Brno – BBK Blansko 58:66, Koupý 19, Matuška 12, Tyleček 11, Ježek 10, Musil 7, Moll 5, Sedlák 2. Žabiny Brno – BBK Blansko 62:73, Tyleček 16, Moll 14, Ježek 12, Koupý 11, Musil 9, Matuška 7, Sedlák 4.

Florbal

Jihomoravský přebor mužů: FBK Atlas Blansko B – TJ Sokol Letovice B 4:2 (0:0, 2:0, 2:2), Opletal, Kovařík, Janík, Kolmačka. Florec Brno – FBK Atlas Blansko B 3:4 (0:1, 2:0, 1:3), Navrátil O. 2, Opletal, Kovařík.

Fotbal

Divize starší dorost: Žďár – Blansko 0:1 (0:1), Hotárek vl. Blansko – Třebíč 3:1 (2:1), Málek, Farník, Zouhar.

Divize mladší dorost: Žďár – Blansko 0:1 (0:1), Sýkora. Blansko – Třebíč 3:2 (2:1), Dračka, Vlášek, Doležal.

Krajský přebor starší žáci: Blansko – Židenice 1:2 (1:1), Šváb. Boskovice – Blansko 2:0 (0:0).

Krajský přebor mladší žáci: Blansko – Židenice 5:2 (1:0), Simek 4, Slouka. Boskovice – Blansko 4:4 (2:3), Simek 2, Zouhar, Slouka.

Připravil Bohumil Hlaváček

KOLA DĚTSKÁ, HORSKÁ A TREKINGOVÁ

BAZAR - Sadová 8, Blansko.

Super ceny!
Tel. 602786025.

Řádková inzerce

- * Půjčovna HAKI lešení Olomučany. Tel.: 604585530.
- * Služby typu „HODINOVÝ MANŽEL“ Tel. 721108085, www.karban.org
- * Zednické a obkladačské práce. Mob. 721521182.
- * Nabízím rybářské pruty. Tel. 606 186 048.
- * Prodám svou "železnou zásobu" 31 ks tmavě mahagonové barvy na vlny Palette Schwarzkopf (3-68, R2) za 39 Kč/ks a 6 ks tmavě hnědé pěnové tužidlo Elysee (74) vhodné i na odrosty, za 69 Kč/ks. Přecházím z tmavých vlasů na blond. Tel. 774 374 477.
- * Prodám kočárek dvojkombinace běžové barvy čtyřkolový. Cena: 1500 Kč, Blansko 734 243 403.
- * Prodám jídelní stůl 122x77 v. 83 cm konf. stolek 59x59 v. 50 cm. Zakázková práce, nutno vidět, cena dle dohody. Dovoz zajišťuji. Tel. 737 622 786.
- * Nabízím pronájem garáže v BK na sídlišti Sever. TEL: 723 000 391.
- * Prodám: 2 kola Favorit. Pánské: pětikolečko, váha jen 12,6 kg. Dámské: převodovka v zadním náboji. Cena 790,- Kč. Tel. 737 622 786.

Prodej OV 2+1 na Písečné.
54 m², 8/8. Původní stav.
Cena 3,2 mil. Kč.
Tel. 721013706.

CEMOSTAV s.r.o.

ZEMNÍ PRÁCE

ELEKTRO • REVIZE • VODA • KANALIZACE

- TLAKOVÉ ČIŠTĚNÍ KANALIZACE •
- KONTROLA KAMEROU •

608 449 445

WWW.CEMOSTAV.CZ

! POHOTOVOST !

Blanenští fotbalisté si připsali dvě porážky po sobě

Spokojenost s hrou a výsledky blanenských fotbalistů se trochu vytrácí, když dva zápasy po sobě si nedokázali na svoje konto připsat ani jeden bod. Po domácí hubené výhře s Vrchovinou a odloženém utkání v Hranicích doma nenašli recept na hru týmu z Frýdku-Místku. Nejnověji zajeli v sobotu do Uničova, kde jim na jaře velmi dobře hrající domácí nedali šanci a nasázeli jim čtyři góly.

Opora Blanska Petr Nešetřil Foto Josef Kratochvíl

FK Blansko – FK Frýdek-Místek 0:1 (0:1). Branky: 23. Rubý, Blansko: Nešetřil – Feik, Holman, Dani Lual (46. Kapur), Abdellaoui, Tulajdan, Černý (46. Chyla), Pecuch, Rajčinec (46. Porč), Šedivý (46. Jaroš), Smrčka. Trenér: Jiří Vorlický.

Hosté nepřijeli jen bránit, to bylo jasné od začátku. Hra se přelávala ze strany na stranu, ani jeden z týmů si nevyvinul žádný souvislejší tlak, šance byly před oběma brankáři. Ujala se ta z 23. minuty. V pravém rohu vybojovali Frýdečtí míč, centr do vápna se dostal k Barkovovi, který posunul míč k Rubému. Neaktiv-

nější hostující hráč si míč zpracoval a tvrdou umístěnou ranou nedal Nešetřilovi šanci – 0:1. K vyrovnání byl blízko Smrčka v 35. minutě. Ten napráhl k dálkové střele, která se ale jen těsně minula soupeřovu šibenici.

Kouč Vorlický se rozhodl zamíchat sestavou a do druhého poločasu poslal hned čtyři nové hráče. A bylo to znát hned z kraje, když se Kapur dostal do dvou šancí. Pak ale hosté znovu vyrovnali hru a Nešetřil dvakrát musel řešit jejich příležitosti ke skórování. V 66. minutě pak pomohla tyč. Nejbliže k vyrovnání

byli domácí v 83. minutě. Smrčka vysunul Williamse, který ostrým přízemním centrem hledal na malém vápně Kapura. Blanenský kanonýr ale skluzem míč nezasáhl. V závěrečném zoufalém tlaku Blanska páčil Jaroš, vyražený míč ale Pecuch nedokázal uklidit do branky a přestřelil.

„První poločas se nevyvedl, hra byla hodně rozkouskovaná,“ nelíbilo se Vorlickému. Jak přiznal, nevyšel mu experiment se silně obměněnou sestavou. „Individuální výkony nebyly tak hrozné, ale týmově nám to dnes nesedlo dohromady,“ viděl příčinu porážky.

SK Uničov – FK Blansko 4:1 (2:0). Branky: 11. Krč, 45+1. Vybíral, 61. Komenda, 90+2. Hausknecht – 77. Tulajdan. Blansko: Nešetřil (73. Kubica) – Chyla, Černý, Feik, Porč (82. Abdellaoui) – Smrčka – Dani Lual (63. Holman), Rajčinec (63. Jaroš), Tulajdan, Williams (82. Šedivý) – Kapur. Trenér: Jiří Vorlický. Favorizovaní domácí začali lépe. V 11. minutě se poprvé změnilo skóre. Po dlouhém autu se dostal míč ke Krčovi a ten dálkovou bombou propálil Nešetřila – 1:0. Blanenský brankář krátce poté ochránil svůj tým od další pohromy, když skvěle vykryl hlavičku Koutného. Tlak Uničova pokračoval, aktivní byl zejména Krč, kterého znovu dokázal vykryt skvělý Nešetřil. Ten v závěru poločasu ale přece jenom ještě jednou kapituloval, když ho před odchodem do šaten překonal s trochou štěstí Vybíral – 2:0.

Třetí pohroma do blanenské sítě přišla v 61. minutě. Krč vysunul Komendu a ten obloučkem přes gólmána zvýšil – 3:0. Petr Nešetřil přes výborný výkon utkání nedohrál, když ho v 73. minutě musel vystřídat Kalina. Příčinou byla rána do hlavy, zranění ale patrně nebude mít výraznější následky. Jeho spoluhráči se dočkali snížení v 77. minutě, když se po Smrčkově rohu hlavou prosadil Tulajdan – 3:1. K výraznějšímu tlaku se snahou o korigování výsledku se Blanenští nedostali, naopak v nastaveném čase ještě jednou inkasovali Hausknechtem – 4:1.

K nejbližšímu reparátu se dostanou Blanenští v sobotu, když od 16.30 budou Na Kolbence hostit celek Uherského Brodu, kterému se na jaře nedaří a propadl se do pásma sestupu.

Bohumil Hlaváček

Skončily soutěže neregistrovaných kuželkářů

Ve středu 26. dubna byly na blanenské kuželně ukončeny tradiční a oblíbené soutěže neregistrovaných kuželkářů v Blansku. Jednalo o pondělní podnikovou soutěž ČKD a střední okresní podnikovou ligu.

Podnikové soutěže ČKD se uskutečnil jubilejní 60. ročník za účasti devíti týmů. „Soutěž je určena pro pěticečné týmy, složené výhradně ze současných a bývalých zaměstnanců podniku ČKD Blansko. Tato družstva se utkala dvoukolově systémem každý s každým,“ přiblížil podmínky Michal Souček z týmu pořadatelů. Vítězný tým Postup A se ziskem 26 bodů tvořili hráči Pavel Kakáč, Jan Semrád, Tomáš Stojkovič, Luboš Sotolář, Tomáš Smola a Martin Hrubý a jejich průměrný výkon činil 1307,88 poražených kuželek. Tento vítězný tým má právo účasti v mistrovství ČR neregistrovaných 2024. „Do této soutěže se zapojilo 45 hráčů, kteří odehráli celkem 54 utkání. Nejlepšími jednotlivci byli Pavel Kakáč z vítězného týmu s průměrem 277,71 bodů před Milošem Stoukalem (276,80) a Michalem Králem (271,00),“ uvedl Souček.

Již 34. ročníku populární Okresní podnikové ligy se zúčastnilo ve dvou výkonnostních soutěžích po

devíti týmech, které se utkaly rovněž dvoukolově systémem každý s každým. „Poslední dva celky extraligy sestupují do 1. ligy a právo nahradit je mají dva nejlepší z nižší soutěže. Stejně jako pondělní soutěž je i tato určena pro pěticečné týmy a každý hráč v jednom utkání odehraje 60 hodů sdružených,“ upřesňuje Michal Souček. Po odehrání všech utkání se z vítězství v nižší soutěži radovalo družstvo Nemocnice Blansko se ziskem 26 bodů a průměrem 1177,94, přičemž na druhém místě skončil celek GasNet se 24 body a průměrem 1155,88. Vítězem extraligy se stalo družstvo VVR Lažánky před týmem AJETO A, bronzová pozice patří týmu ProResale. Nejlepším jednotlivcem byl Miloš Stloukal s průměrem 278,30 před Kamilou Veselou (276,90) a Pavlem Kakáčem (275,88).

Při ohlédnutí za bohatou historií obou soutěží za zmínku stojí velký počet tzv. třístovkářů, tedy hráčů, kteří na 60 hodů sdružených dosáhli výkon 300

a více. „První třístovka padla 18. března 1995, kdy Jaroslav Jurečka shodil 309 kuželek. Celkem v historii tato hranice padla 260 krát a hodilo ji 78 hráčů. Rekordmany jsou Radim Nezval a Jan Semrád, kteří ji překonali osmnáctkrát, Jan Šmerda sedmákrát,“ vypočetl Souček.

Bohumil Hlaváček

Memoriál Věry Bušové Gilkové vyhrála Pavla Štoudková

Prvomájové odpoledne bylo na blanenském atletickém stadionu zasvěceno tradičnímu Memoriálu Věry Bušové Gilkové. Hlavní závod, kterým je tradičně ženská osmistovka, měl tentokrát jasnou favoritku. Čerstvá halová mistryně České republiky Pavla Štoudková tuto roli beze zbytku splnila, když cílem proběhla ve stylu start cíl v solidním čase 2:09,83, další domácí reprezentantka Leona Marečková skončila pátá. I v doplňkových disciplínách se Blanenští neztratili, ve sprinterském trojboji žen, který tvořily šedesátka, stovka a osmistovka odsadily domácí atletky v pořadí Martina Hlaváčková, Kateřina Rybová a Barbora Danihelková dokonce kompletní stupně vítězů.

O dva dny dříve v sobotu začal pro blanenské atlety na domácím stadionu krajský přebor družstev mladšího a staršího žactva skupina sever. Představila se zde hned čtyři družstva pořádajícího Atletického klubu Ludvíka Daňka. Vstup do sezóny to byl nad očekávání skvělý. Družstvo mladších žákyň bralo za 96 bodů druhé místo, když nejvíce body přispěla Alena Sotolářová. Mladší žáci pak těsně podlehli brněnskému VSK a se součtem 168 bodů obsadili rovněž stříbrnou příčku, přičemž nejvíce bodů připsali pro tým Ondřej Muzikář a Matěj Koupý. Starší žákyň nezaostaly a skončily rovněž druhé za 166,5 bodů. Největší bodový příspěvek zaznamenala Kateřina Rybová. O postup do finále se také přihlásili celkové třetí starší žáci se 179 body, když nejvíce bodů zajistil Dominik Dostál. Druhé

Msfl

Další výsledky, 25. kolo: Znojmo – Zlín B 2:1, Kroměříž – Slovácko B 2:2, Rosice – Velké Meziříčí 2:0, Vítkovice – Květkovice 0:1, Hodonín – Hlučín 3:2, Frýdlant – Vrchovina 1:0, Uherský Brod – Uničov 1:2, Ostrava B – Hranice 5:0. 26. kolo: Květkovice – Rosice 4:3, Velké Meziříčí – Kroměříž 2:0, Hlučín – Znojmo 4:0, Frýdek – Ostrava B 0:3, Vrchovina – Hodonín 0:2, Hranice – Frýdlant 1:1, Slovácko B – Uherský Brod 1:0, Zlín B – Vítkovice 2:1.

1.	Hlučín	26	18	4	4	60:26	58
2.	Kroměříž	26	16	7	3	63:29	55
3.	Ostrava B	25	16	3	6	60:31	51
4.	Uničov	26	14	5	7	50:29	47
5.	Hodonín	26	14	4	8	49:36	46
6.	Rosice	25	14	3	8	46:23	45
7.	Slovácko B	25	11	8	6	49:34	41
8.	Zlín B	26	11	5	10	39:34	38
9.	Blansko	25	10	2	13	40:43	32
10.	Frýdek	26	9	5	12	33:41	32
11.	Květkovice	24	8	5	11	39:49	29
12.	Vrchovina	25	8	5	12	27:38	29
13.	Hranice	25	7	6	12	28:44	27
14.	Znojmo	25	7	6	12	29:49	27
15.	Frýdlant	26	7	6	13	32:53	27
16.	V. Meziříčí	26	6	7	13	43:65	25
17.	Uh. Brod	25	6	6	13	28:42	24
18.	Vítkovice	26	1	5	20	20:69	8

Další zápasy, 27. kolo: Velké Meziříčí – Slovácko B, Znojmo – Vrchovina, Kroměříž – Květkovice, Rosice – Zlín B, Vítkovice – Hlučín, Hodonín – Hranice, Frýdlant – Frýdek, Ostrava B – Uničov. **28. kolo:** Květkovice – Velké Meziříčí, Hlučín – Rosice, Hranice – Znojmo, Uherský Brod – Ostrava B, Frýdek – Hodonín, Vrchovina – Vítkovice, Slovácko B – Blansko, Uničov – Frýdlant, Zlín B – Kroměříž.

POZVÁNKA NA FOTBAL

Sobota 6. května v 16.30 h

FK Blansko

– **ČSK Uherský Brod**

Stadion
na ulici Údolní

Gottwaldová druhá ve Městě Touškov

Seriál Českého poháru horských kol se na svůj další závod přestěhoval k Plzni do Města Touškova. Na závodníky a fanoušky čekala oblíbená tamní trať v roklí a přilehlých svazích s několika změnami oproti předchozím ročníkům.

Amálie Gottwaldová v Městě Touškov Foto Milan Žejdlík

Sobotní trať po vydatném dešti od rána vysychala. Mezi 115 kadety startoval po zranění z předchozího závodu Josef Kuchař z ACT leraK. Po startu se ujal vedení, pak bohužel následoval pád a technické problémy na kole, aby smolný závod dokončil na 65. příčce. Po obědě za mírného poprchávání odstartovalo čtyřicet kadetek. Opět startovaly s časovým rozestupem dvou minut po ženách a juniorkách. Amálie Gottwaldová z CP teamu po nevydařeném startu sbírala jednu pozici za druhou jak mezi kadetkami tak i juniorkami a ženami. Síly jí nestačily jen na místní bikerku a dojela si do cíle pro stříbrnou medaili. Výborně si vedla také Nikola Bradáčová z ACT leraK, která skončila na výborném pátém místě.

V letním počasí závodila Lucie Gottwaldová z CP teamu v nedělním závodě 45 starších žákyň. Po raketovém startu se ujala vedení skupiny, během závodu se pohybovala na šesté až osmé pozici. Do cíle dorazila jako prvoročka v kategorii jen na skvělém osmém místě. Všichni si konečně užili ten správný závod horských kol, po kterém v průběžném pořadí starší se sester Gottwaldových Amálie vede kategorii kadetek, Bradáčová je jedenáctá. Kuchařovi patří mezi početnou skupinou kadetů 30. místo a Lucie Gottwaldová je sedmá. (boh)

kolo čeká atlety již tuto neděli ve Vyškově. Po základní části postupují do finále na mistrovství Jihomoravského kraje čtyři nejlepší v každé kategorii (podrobnější výsledky blanenských závodů viz výsledkový servis).

Bohumil Hlaváček

Pavla Štoudková na čele Foto Josef Kratochvíl